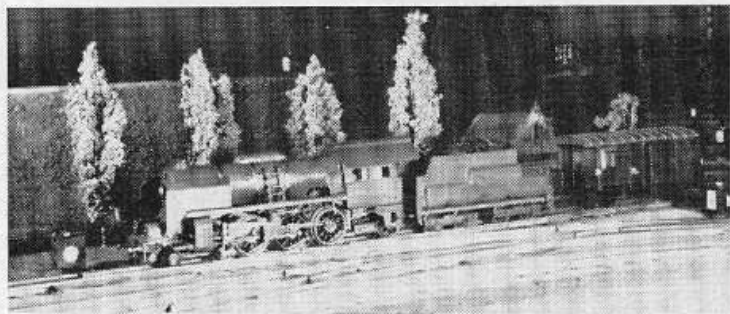
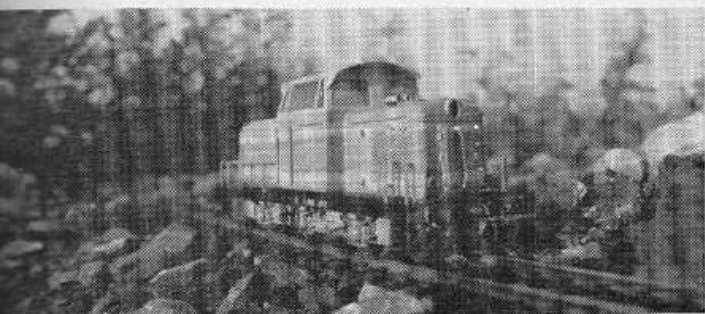

vašich
prací

Model lokomotivy T 334.0 (H0), za který jeho autor ing. Dezider Selecký získal roku 1967 II. výkonnostní třídu • Model lokomotivy 387.0, výrobek Bořivoje Gryce, dnes už opravdu historický. Ve výměnových tělesech jsou normální bateriové žárovky 12 V (tím je dána i velikost těles). Služební vůz Ds je také autorovým dílem. Materiál na něj dodala tehdy UNRRA — je postaven z konzervového plechu. [Foto ing. D. Selecký a B. Gryc]

MOJE ÚLOVKY Z VYSOKÝCH TATER

MUND KVAPIL

Mezi další úlovy z mého pobytu ve Vysokých Tatrách patří tři budovičky zastávek na trati TEŽ Starý Smokovec—Štrbské pleso. Jsou to ve skutečnosti jen čekárny pro cestující. Jen zastávka „Tatranské Zruby“ je obsazována výhledem jízdenek. Třebaže jde o zastávky nazvané susedící, každá z nich je stavěna jinou technikou a v jiném stylu. Všechny však dobře zapadají do okolní horské scenérie a jejich modely se mohou dobře uplatnit na nejlépejších tratích našich kolejišť.

Několik slov k jednotlivým objektům:

Zastávka „Nový Smokovec“ má kostru z hraných trámů s jednoduchou prkennou výplní plochou sedlovou střechou. Přesahující zhlaví přešních a stropních trámů je ozdobně ukončeno. Vstup je otevřený. Celkové uspořádání je zřejmé z výkresu, na němž je uveden i možný způsob sestavení jednotlivých stěn: Z lepenky tloušťky 0,5 mm vyřízne ostrým nožem dílkem dvojmo „mřížovi“ trámkové konstrukce, jedenkrát plochu stěny s vyznačením kladu prken výplně a s okenním otvorem o něco větším, než jsou rozměry skutečného okna. Dále pak bednění štítu (u boční stěny), jehož výška je větší o výšku střešního trámku — krokve. Na průhledný materiál znázorníme okenní rámy — buď přímo barvou, nebo proužky příslušně nabarvené izolepy či obtisků domácího papíru, jak jsou známy z kitiarské modelárny. Plocha okna je opět větší a rozměrově odpovídá výřezu ve stěně, tj. asi půl tloušťky hraničujícího trámku na každou stranu. Jednotlivé části předem nabarvíme. Pak slepíme stěnu s vnějším mřížovím, vložíme okno a přilepíme vnitřní mřížovi. U boční stěny přilepíme bednění štítu. Můžeme provést výseky pro horní trámky a hřebenový trámek, nebo jednotlivě přesahy trámů lepíme na styk po dokončení celé stavby. Po zhotovení stěn obrousíme stykové hrany o 45° a stěny navzájem slepíme. Můžeme též zhotovit dvě stěny kratší o dvě šířky vnějších svíslých trámů a stěny pak navzájem slepit na styk („natupo“). Barevné schéma: střešní trámky červenohnědé, prkna stěn a

(2)

štítu a příčně řezané plochy zhlaví trámů žluté, okenní rámy bílé, písmena názvu zastávky tmavě modrá na bílém podkladu, krytina střechy tmavě šedá až černá.

2. Zastávka „Sibir“ má nezvyklou polohu. Je umístěna v cípu lesa na rohu křížení tratě s cestou, takže se přimyká k trati svou boční stěnou. Je to krytý přístřešek kamenné konstrukce s pultovou lepenkovou střechou. Zdivo podélných stěn je kombinováno s dřevěnou výplní. Přední výplň tvoří kostra z prken, která ohraničuje jednotlivá pole, střídavě opatřená okny. Klad prken vlastní výplně je vodorovný. V zadní stěně najdeme kostru z hranolů a obložení svíslými prky. Stropní část je prosklená. Vstup je bez dveří, jen v horní části opatřen okny. Půdorys tvoří obdélník, jehož přední stěnu přerušuje vstupní otvor. Ve výkresu není zakreslen, místo něho umístěn příčný řez budovou, z něhož je patrna konstrukce uvedených dřevěných výplní. Pro zhotovení tohoto modelu použijeme kombinace moduritu, leteckých nosníků, dýhy a lepenky. Barevné schéma: zdivo barvy lomového kamene, výplň přední tmavě, zadní světle mořená, bednění nad zdivem žluté, střecha tmavě šedá až černá, název stanice černá písmena na bílém podkladě, čelní nápis členěný.

3. Zastávka „Tatranské Zruby“ je rámové konstrukce z ostře hraných trámů. Na vnějších stranách stěn jsou k trámům přidány oblité prvky (tzv. „krajiny“), čímž je napodobena stavba z kmenů jen dvoustranně omítnutých. Střecha valbová, eternitová, komín cihlový, neomítnutý. Trať vede v „odkopu“, takže podél nástupiště i zadní stěny zastávky vede opěrná kamenná zeď, přerušovaná schody přístupové cesty od hlavní komunikace. Opěrná zeď opatřena cementovými nádobami, v nichž jsou umístěny ozdobné keře. Svah za zastávkou směrem k hlavní komunikaci je zalesněný. Zhotovení modelu se nevyvíjí běžně používaným způsobem. Barevné schéma: trámky červenohnědé, příčné spáry a okenní rámy žlutavé („krémové“), plocha dveří světle hnědá, střecha šedá, komín cihlově červený. Na výkresu jsou zakreslena jen kulatá rohová svítidla. Nejsou zakresleny okapové roury.

Výkres zhotoven pro velikost TT, tj. v měřítku 1:120. Kóty v něm uvedené jsou v cm a odpovídají skutečné stavbě.

Věřím, že zájemce si bude moci v dnešní „paletě“ vybrat vhodný typ pro své kolejiště. Příště uveřejním plánky zastávky „Nová Polianka“, která je větší a je postavena v moderním stylu.

